

Nové kulturní památky v obci

Rozhodnutím ministerstva kultury ze dne 4.12.2006 č.j. 11462/2006 byla prohlášena za kulturní památku

„kaple na pozemku parc. č. 3089 v k. ú. Ludgeřovice (kaplička na Vrablovecké cestě – tzv. Panská kaple)“

Rozhodnutím ministerstva kultury ze dne 20.12.2006 č.j. 16248/2005 byla prohlášena za kulturní památku

„kaple na pozemku parc. č. 488 v k. ú. Ludgeřovice (kaplička na ul. Markvartovické v zahradě domu č. p. 50 – vedle pošty)“

Vážení spoluobčané,

jak jsem uvedl v dubnovém Ludgeřovickém zpravodaji, jménem obce Ludgeřovice jsem požádal u Krajského úřadu Moravskoslezského kraje o dvě dotace z jeho rozpočtu a slíbil jsem Vám, že Vás o výsledku budu informovat. U žádosti o poskytnutí dotace na přípravu projektu „Snížení energetické náročnosti komplexu budov ZŠ 1.-9. ročník v Ludgeřovicích“ jsme, bohužel, neuspěli. Uspět se nám povedlo naopak u žádosti o dotaci na úpravu světelného signalizačního zařízení na silnici I/56 – Hlučínská a osvětlení přechodu pro chodce na téže křižovatce. Rozhodnutím Zastupitelstva Moravskoslezského kraje nám byla na tuto akci poskytnuta dotace ve výši 525.000,-Kč, což znamená 75% předpokládaných vynaložených nákladů.

Jsem velmi rád, že se nám podařilo ve velké konkurenci dalších projektů uspět a pevně věřím, že se nám bude dařit i u dalších žádostech o dotace. Nyní čekáme na další vhodné příležitosti.

Dovolil bych si zde ještě jednu poznámku k betonovým truhlíkům u autobusových zastávek U kostela. Ještě jednou bych chtěl touto cestou poděkovat paní Brankové za jejich skutečně vzornou údržbu a osázení. Je to smutné, ale ukazuje se, že jsou mezi námi lidé, kterým není proti srsti ukrást cokoli. Již několikrát někdo ukradl z truhlíků rostliny, bohužel, nikdo nebyl dopaden. Doufám, že se onen výtečník aspoň v koutku duše stydí....

Mgr. Daniel Havlík, starosta obce

Projednána další spolupráce

Ve dnech 4.-5.5.2007 jsme přivítali v Ludgeřovicích vzácnou návštěvu. Navštívila nás delegace ze slovenského družebního města Tisovec, vedená primátorem Ing. Petrem Mináčem. Hlavním důvodem společného setkání byla zejména příprava Deklarace o spolupráci mezi obcemi Ludgeřovice a městem Tisovec. Obsahem deklarace je zejména výměna informací v oblasti samospráv a spolupráce v oblasti kulturní, společenské a sportovní. Tato deklarace by měla být po schválení zastupitelstvy slavnostně podepsána 16.6.2007 v Tisovci při oslavách dnů města Tisovec.

Obdobnou návštěvu, tentokrát z družebního maďarského Putnoku jsme přivítali v naší obci ve dnech 25.-27.5.2007. Zatímco zástupci Tisovce navštívili naši obec již několikrát, pro delegaci Putnoku, vedenou primátorem Tamássem Barnabásem to

byla návštěva premiérová. Naši maďarští kolegové si s velkým zájmem prohlédli naši obec, byli čestnými hosty koncertu Janáčkova máje dne 26.5.2007 v našem překrásném chrámu sv. Mikuláše, velmi je zaujala rovněž Ostrava a Hornické muzeum na Landeku. I v tomto případě jsme diskutovali o Deklaraci, týkající se vzájemné spolupráce a byl dohodnut její trojstranný podpis v Tisovci. Je velkou škodou, že naše pozvání nepřijali také zástupci polského Noweho Žmigródu, jinak bychom tuto Deklaraci mohli podepsat jako zástupci partnerských měst a obcí celé Visegrádské čtyřky.

Mgr. Daniel Havlík, starosta obce

Milovník květin“ aneb ludgeřovický chmaták.....

Nastalo opět období, kdy každý z nás, milovníků květin, vystavuje své kytičky pyšně na svých oknech, balkonech, terasách a také schodištích..... I my jsme letos, jako každý rok, vyzdobili svůj dům truhlíky s květinami, které nám přinášejí radost a těšili jsme se, jak hezky porostou. Jako každý rok jsme také na schodiště před vstupní dveře do domu postavili květináče s kytkami a také z nich se radovali. Ovšem – ne nadlouho. Pouhých 14 dnů! Nějaký „velký milovník květin“, který asi neví, že květiny se NAKUPUJÍ, nikoliv KRADOU, si k nám opět přišel v noci pro květináč i s kytkou. Nebylo to poprvé, ale počtvrté během posledních pěti let. Přitom mu vůbec nevadilo, že vstoupil na cizí pozemek, vzal si cizí věc, která stála jen kousek od vstupních dveří do domu, pod oknem, kde spíme! Co jste to za člověka, vážený? Kde v sobě berete tu drzost? Žiji v Ludgeřovicích od svého narození, znám tu spoustu lidí, možná znám i Vás! To Vám není trapně? Nemáte snad svědomí? Nemáme Vám ještě postavit i žebřík, abyste dosáhl i na květiny na oknech? Nebo se Vám líbí jen ty ze schodiště?! Nevím, proč to děláte. Že byste nás neměl rád? Závidíte nám? Děláte to schválně? Hrajete si? V každém případě, ať tak či tak, už toho bylo ukradeno dost! Vaše hra se mi nelíbí, je sprostá, ubohá. Nějaký instinkt mi stále říká, že jste ve dne spořádaný a slušný člověk, který se jen v noci mění v chmatáka.....Inu, někdo se v noci může změnit třeba ve vlkodlaka, Vy, naštěstí pro nás ostatní, jen v horlivého a nenechavého milovníka květin, že?

PS: Nakonec ještě jedno moudré a především PRAVDIVÉ přísloví pro nerozumného chmatáka: „Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.“

Kateřina Havlíková

Sv. Florián a bratři „ze Slovenska“

Na začátku května hasiči naší obce uvítali delegaci hasičů ze slovenské obce Liptovská Kokava, okres Liptovský Mikuláš. Přijeli převážně mladí kolegové pod dozorem těch starších, zasloužilých. Naše obec je uvítala v pátek v podvečer. Kdo by však čekal velkou slávu, ten by moc nepochodil. Členové sboru je uvítali prací. Děti měly právě po tréninku a střídali se s muži. Jednotka se vracela z mytí vozového parku a výbor SDH se scházel na schůzi. Slovenská návštěva tak viděla všechny složky v akci. Následovalo jak jinak dlouhé představování. Večer se zakončil prohlídkou zbrojnice, techniky a vybavení. Kolegové se ubytovali v okolí zbrojnice, v domácnostech našich členů a členek. Těmto lidem patří velký dík.

Druhý den (v sobotu) následovala oslava sv. Floriána, patrona hasičů, v Bolaticích. Účastnili se jí naši hasiči po boku se svou návštěvou ze Slovenska. Hlavní náplní

oslav byla mše svatá za všechny živé a mrtvé hasiče. Následoval odjezd do Ludgeřovic a oběd. Poté se zavítalo na obecní akci pořádanou ke dni matek. Zde se delegace setkala s vedením obce Ludgeřovice, které je také přivítalo. Myslím ale, že v té chvíli byly už myšlenky všech úplně někde jinde. Schylovalo se k souboji ČR-Slovensko, byl čas najít pořádné obří plátno a sledovat tento pikantní souboj v ledním hokeji. Nakonec měli sice více důvodu k radosti hasiči z Liptovské Kokavy (Slovensko vyhrálo 3:2), družbu však již výsledek duelu neohrozil.

Neděle začala před naší zbrojnicí. Hasiči v uniformách, prapory hasičů Ludgeřovic, Markvartovic, Šilheřovic, Hati a Petřkovic, předznamenaly, že se chystá ještě jedna mše k počtě sv. Floriánu, tentokrát, ale v našem krásném kostele. Setkání všech praporů v Bolaticích bylo krásné, ale doma je holt doma. Taková tradiční atmosféra. Mám radost, že průvod do kostela přivedl opět jako kdysi p. Rudolf Sukeník, mám radost z náklonnosti P. Jana Kučery, který celou mši odsloužil. Navíc nám vyšel vstříc ještě v jedné věci. Jednotce Ludgeřovice požehnal jejich prvovýjezdové vozidlo, CAS T 815. I když je v našich službách již cca. ¾ roku, lepší moment pro požehnání, než při oslavě našeho patrona, snad ani nemohl existovat. Ale hlavně, že už Tatra požehnaná je. Přece s Božím požehnáním jde všechno tak nějak líp.

Bratři ze Slovenska nás pak v neděli opustili až okolo 16. hodiny. Sebou si odvezli upomínkové věci naší obce, knihu o Ludgeřovicích i videokazetu o SDH. Dle vzkazů na našich webových stránkách pak všichni dojeli v pořádku domů. Výborná tečka za výborných víkendem. Ludgeřovice si však svůj hasičský víkend protáhli. V úterý, 8. května byl státní svátek, ale hlavně se u nás konalo obvodové kolo hry Plamen v požárním sportu. Že se páteční trénink nekonal zbytečně dokázali mladší žáci svým prvním místem a starší čtvrtým. Blahopřejeme.

Zbývá poslední věc a ta se týká všech občanů obce. Při rozhovorech o tom, jak sv. Florian ochraňuje hasiče a o tom jak mu musíme stále děkovat, mi prozradil jeden ze členů slovenské výpravy, že jejich obec již potřebovala jeho ochranu 3x. Na oplátku jsem mu řekl, že u nás je to číslo větší. K 4.5.2007 byla přítomnost jednotky hasičů na k.ú. Ludgeřovice nutná v 11 případech. Taková to čísla obyčejným lidem moc asi nenapoví. Ale co, když vám prozradím, že za celý uplynulý loňský rok to bylo 16x? Jedenáct letošních není zrovna málo a to je statistika na začátku května. Takže sv. Floriáne, buď nejen s námi hasiči, ale s námi se všemi.

Kdo to je ten pan Florián?

Již ve středověku lidé považovali sv. Floriána za ochránce před nebezpečím ohně (snad pro jeho násilnou smrt ve vodě), lidé věří také v jeho ochranu před bouří, velkou vodou či suchem. Traduje se, že modlitby směřované ke sv. Floriánovi již zachránily ne jeden život a nemalý majetek. Sv. Florián je nejčastěji zpodobňován jako římský voják s přilbou, mečem a korouhví vylévající z vědra vodu na hořící dům, popř. chrám. Zejména na venkově pak sv. Florián představoval častý námět pro nejrůznější sošky, plastiky či malby, které měly chránit dům a jeho obyvatele před neštěstím. V minulosti bylo během svátku sv. Floriána dokonce zapovězeno rozdělávat oheň a nosit vodu, aby v usedlosti nedošlo k nehodě. Vedle hasičů považují sv. Floriána za svého patrona také kominíci, zedníci, sládcí, kováři, hrnčíři a mnoho dalších profesí majících co do činění s ohněm.

David Lange
www.hasici-ludgerovice.wz.cz

Oznámení jednotky občanům

Obecní úřad Ludgeřovice vyšel vstříc myšlence jednotky SDH Ludgeřovice a zakoupil vybavení potřebné pro bezpečnou likvidaci bodavého hmyzu. Právě provádíme nácvik tohoto zásahu, přesto už jsme Vám občanům k dispozici.

Pouze pro občany obce Ludgeřovice jednotka provádí zdarma likvidaci bodavého hmyzu, který by je ohrožoval. Likvidujeme jen vosy a sršně.

Rádi bychom pomáhali převážně lidem, kteří tyto nebezpečné stavy odstranit nedovedou (např. nemocní, staří, ...). Výjezdy plánujeme k večeru, kdy jsou roje klidnější a slétávají se. Víme, že zatím nejsme moc zkušení, proto prosím, o to víc projeďte uznání naší snahy, když se v počátcích třeba něco nepovede. Děláme to dobrovolně pro vás.

Likvidace probíhá nenávratně a s vyloučením veřejnosti.

V akutním stavu ohrožení, např. na školních budovách, úřadech, v blízkosti dětských pokojů i nadále volejte Hasičský záchranný sbor na lince 150. Lidé často zneužívají této linky, protože volají i stavy, které je neohrožují na životě, což je trestné. Proto shrnutí:

1) Akutní stav ohrožení bodavým hmyzem

- okamžitě vyjíždí HZS MSK, st. Hlučín

2) Trvalé možné ohrožení, které neumíte odstranit svépomocí (bydliště musí být v Ludgeřovicích)

- vyjíždí jednotka SDH Ludgeřovice dle dohody (okamžitě nebo k večeru)

3) Stavy nutné k odstranění, kde nehrozí nebezpečí z prodlení

- likvidaci a odchyt provádějí odborné firmy, zde jsou užitečné kontakty:

fa. BERGER: mobil: 604 161 712, volejte po 15:00 hod.
(vosy, sršni, včely – likvidace za úplaty)

fa. DEREK: tel.: 596 231 348 (6:00 až 15:30), po 15:30 hod. volejte mobil: 603 440 970
(vosy, sršni, včely – likvidace za úplaty)

Další firmy naleznete např. ve žlutých stránkách, na internetu, apod.

Srdečně dobrý člověk

V letošním roce slavíme 100. výročí příchodu sester Služebnic do Ludgeřovic. S vděčností Bohu za všechno, co jsme mohly za těch 100 let na našem území vykonat si chceme připomenout kořeny, ze kterých naše společenství vyrůstá. U počátků naší Kongregace stojí její zakladatel Edmund Bojanowski, člověk, kterému Bůh ukázal také naší životní cestu a k jehož odkazu se stále vracíme.

Edmund Bojanowski se narodil 14. listopadu 1814 v Grabonogu v polské šlechtické rodině. K opravdové víře a zbožnosti jej vychovávala jeho matka. Svě dětství prožil v

blízkosti mariánského poutního místa Gostyń (zde je také umístěna socha Panny Marie bolestné, u níž jeho matka vyprosila, pro svého tehdy čtyřletého syna, uzdravení z vážné nemoci). Slabé zdraví jej však provází po celý život. Byl proto zpočátku vyučován domácími učiteli, kteří si všimli i podporovali jeho literární a hudební nadání. V 18 letech odchází na universitu do Vratislavi a po smrti rodičů, která se jej hluboce dotkla (ve svých 22 letech zůstává bez blízkých příbuzných), odjíždí do Berlína studovat krásná umění. Svou laskavou, chápající a mírnou povahou si získal mnoho přátel, kteří mu byli názorově i citově blízcí. Brzy však ztrácí i tuto životní oporu. Z důvodu zhoršující se plicní nemoci musí po dvou letech studia opustit a po krátkém léčení se vrací do Grabonogu, který zdědil po rodičích. A právě v této situaci, bez možnosti na společenské uplatnění, bez dostatečného finančního zajištění, bez rodinného zázemí, začíná jeho životní povolání.

V okolí jeho domu, kolem cesty, kterou Edmund Bojanowski téměř denně chodíval na mši svatou na Gostyń, se krčily vesnické chalupy, a v nich žili prostí rolníci, chudobní chalupníci. A Bůh otevřel jeho oči i srdce. Přesto, že sám byl šlechticem, všimnul si života i problémů těchto prostých lidí. Začal je navštěvovat, rozmlouvat s nimi. Svým prostým a laskavým vystupováním si získal jejich důvěru. Viděl jejich prostou lidovou zbožnost, dovídal se o jejich problémech, viděl též nebezpečí, která těmto lidem hrozila. Chudobu, která vzrůstala z důvodu průmyslového rozvoje měst, morální i náboženský úpadek, který přicházel současně se ztrátou lidových i národních tradic, které byly, v tehdy rozděleném Polsku, úmyslně přehlíženy a potlačovány. A tak se starost o tyto lidi a snaha pomoci jim staly jeho životním úkolem.

Pomáhá ve všech oblastech jejich života. V oblasti osvěty (vydává vesnické časopisy, sbírá lidové písně a zvyky, otevírá lidové čítárny), zdravotnictví (otevírá ve svém domě lékárnu, v době cholery sám navštěvuje nemocné, pomáhá, těší, přivolává kněze k umírajícím, angažuje se pro zřízení špitálu), charitativní pomoci (po epidemii zakládá sirotčinec, sám rozdává almužny, organizuje rozdávání polévky pro chudé, sám prosí, sbírá finance pro další pomoc). Jako nejdůležitější se mu však jeví oblast výchovy a to zvláště těch nejmenších dětí. Ví, že počáteční výchova tvoří základ a má vliv na celý život člověka. Na takový úkol však jako jednotlivec nestačí. Rozhoduje se proto založit organizaci, která by se tohoto úkolu ujala.

3. května 1850 otevírá první „vesnickou opatrovnu“ v Podrzeczu. O děti, které rodiče často nechávali z důvodu výdělečné práce mimo dům, celé dny samotné, se měly starat mladé vesnické dívky, pocházející ze stejného prostředí, aby děti nebyly ze svého přirozeného prostředí vytrženy. Měly se snažit o udržování rodinných, lidových a náboženských tradic a děti připravovat pro jejich budoucí život na vesnici.

Bůh však měl s tímto nově založeným společenstvím ještě větší plány a Edmund Bojanowski, který byl tak citlivý v rozeznávání jeho vůle, tyto plány uskutečnil. Chtěl dětem zajistit vychovatelky, které jim budou ochotny dát celou svou mateřskou lásku, a které jim budou schopny předat také hluboce prožívanou víru. Rozhodl se proto své malé společenství změnit v kongregaci. Ve své velké důvěře ji svěřil a zasvětil Panně Marii. Tak vznikla naše kongregace sester Služebnic Nejsvětější Panny Marie. Zpočátku bylo třeba překonat velké potíže, nedůvěru, kterou toto dílo budilo. A nemůžeme se tomu ani divit. V minulém století si těžko kdo uměl představit, aby světský člověk založil a dokonce řídil ženské řeholní společenství. Nebylo obvyklé, aby takové společenství nemělo žádné finanční a majetkové zázemí (sestry si měly na sebe a na svěřené děti vydělávat vlastní prací, zvláště na statcích). Zarážející bylo i to, že do kongregace byly přijímány mladé vesnické dívky, mnohé z nich se teprve v noviciátě učily číst a psát. Edmund Bojanowski byl však přesvědčen, že se jedná o Boží dílo, a proto se nevzdal. I když jej nedůvěra a podezírání bolely, dál

vysvětloval a přesvědčoval s trpělivostí a taktem. Sám život a práce sester nakonec všechny přesvědčily, že se jedná o dílo dobré a prospěšné.

Kongregace sester Služebnic se stala Edmundovým životním dílem. Až do své smrti byl jejím představeným, sestavil první reguli, ve které zachází až do nejdrobnějších podrobností ohledně zařízení opatroven i obydlí pro sestry. Staral se o všechny sestry (dokladem toho je množství dopisů, které se dochovaly), každá jejich starost byla i jeho starostí, každá radost, jeho radostí, každý smutek jeho smutkem. Mnoho sester osobně učil, poučoval o duchovním životě, půjčoval nebo doporučoval literaturu. Za všechny sestry se modlil.

Těsně před svou smrtí (zemřel 7. srpna 1871 v Górcce Duchowe) zanechal sestřím svou životní závěť. Doporučuje v ní především prostotu, která zajišťuje otevřenost na druhého a dovoluje člověku, který potřebuje pomoc, se bez obav a studu svěřit. Klade ji jako podmínku Božího požehnání pro kongregaci. Na první místo pak klade lásku, především lásku mezi nejbližšími, mezi sestrami v kongregaci. Platí to však jistě i o rodinách či farních společenstvích. Ostatní pak odevzdává vedení Ducha svatého, který je všude tam, kde panuje opravdová křesťanská láska.

s. Marie Ludmila Farlíková AM

Tištěná verze zpravodaje dále obsahuje následující příspěvky :

Vítání dětí – 12. května 2007 (Vlasta Bortlíková).

Slavnostní příležitosti Obce Ludgeřovice – Vítání dětí, Setkání jubilentů (Vlasta Bortlíková).

Paprsky konečně v Ludgeřovicích (Váš Kohoutek).

Omezení vstupu do kostela sv. Mikuláše (P. Jan Kučera).

I senioři naší obce mají bohatý společenský život (M. Lokajová).

Milí přátelé – Ročník 1937 – pozvání do kostela.

Bezpečné užití zemního plynu (Severomoravské sdružení pro zemní plyn).

Co připravují zahrádkáři v druhé polovině roku (Bruno Drobík).

Reklamy:

- *Taneční pro manželské a přátelské páry (Ing. Milan Kysučan),*
- *SMP – Severomoravská plynárenská,*
- *Úklidová služba Helmut Šafarčík,*
- *Střecha jak má být (Skokan Pavel),*
- *Marie Ševčíková – šití, čištění, opravy oděvů.*

A. Vjačka